

Lukács 1

¹Miután sokan vállalkoztak már arra, hogy írásba foglalják a közöttünk beteljesedett eseményeket úgy,²amint ránk hagyták azok, akik kezdetől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az igének: ³magam is jónak láttam, hogy miután elejétől kezdve mindennek pontosan utánajártam, szép rendben megírfjam neked, nagyra becsült Teofilosz, ⁴hogy meggyőződhess annak a megbízhatóságáról, amire tanítottak.

Keresztelő János születésének ígérete

⁵Heródesnek, Júdea királyának idejében élt egy pap, név szerint Zakariás, Abijá rendjéből; a felesége, Erzsébet Áron leányai közül való volt. ⁶Igazak voltak mindketten Isten előtt, és feddhetetlenül éltek az Úr minden parancsolata és rendelése szerint. ⁷Nem volt gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és már mindketten idősek voltak.

⁸Történt pedig egyszer, hogy amikor rendjének beosztása szerint papi szolgálatát végezte Isten előtt, ⁹a papi szolgálat szokott módja szerint, sorsolással őt jelölték ki arra, hogy bemerjen az Úr templomába, és bemutassa az illatáldozatot. ¹⁰Az egész nép pedig kint imádkozott az illatáldozat órájában. ¹¹Ekkor megjelent neki az Úr angyala, és megállt az illatáldozati oltár mellett jobb felől. ¹²Amikor Zakariás meglátta, megrettent, és félelem szállta meg. ¹³De az angyal így szólt hozzá: Ne félj, Zakariás, meghallgatásra talált a te könyörgésed: feleséged, Erzsébet fiút szül neked, akit nevezz Jánosnak. ¹⁴Örömmel lesz ő és vigasságod, és sokan örülnek majd az ő születésének, ¹⁵mert nagy lesz ő az Úr előtt, bort és részegítő italt nem iszik, és már anyja méhétől fogva betelik Szentlélekkel, ¹⁶Izrael fiai közül sokakat visszatérít majd az Úrhoz, az ő Istenükhöz, ¹⁷és őelőtte jár Illés lelkevel és erejével, hogy az atyák szívét a gyermekekhez térítse, és az engedetleneket az igazak lelkületére, hogy felkészült népet állítson az Úr elé.

¹⁸Zakariás így szólt az angyalhoz: Miből tudom meg ezt? Hiszen én már öreg vagyok, és a feleségem is igen idős. ¹⁹Az angyal pedig így válaszolt: Én Gábrriel vagyok, aki az Isten színe előtt állok. Elküldött engem, hogy beszéljek veled, és meghozzam neked ezt az örömhírt. ²⁰De íme, most megnémulsz, és nem tudsz megszólalni egészen addig, amíg ezek végbe nem mennek, mert nem hittél szavaimnak, amelyek be fognak teljesedni a maguk idejében.

²¹A nép várta Zakariást, és csodálkozott, hogy olyan sokáig marad a templomban. ²²Amikor mégis kijött, nem tudott hozzájuk szólni, és megértették, hogy látomást látott a templomban. Ő pedig csak integetett nekik, de néma maradt.

²³Amikor leteltek papi szolgálatának napjai, hazament. ²⁴E napok után fogant felesége, Erzsébet, és öt hónapon át nem mutatkozott. Ezt mondta: ²⁵Így tett velem az Úr azokban a napokban, amikor gondja volt arra, hogy elvegye gyalázatomat az emberek előtt.

Jézus születésének ígérete

²⁶A hatodik hónapban pedig Isten elküldte Gábrriel angyalt Galilea egyik városába, Názáretbe ²⁷egy szűzhöz, aki a Dávid házából származó József jegyese volt. A szűznek pedig Mária volt a neve. ²⁸És hozzálépve így szólt az angyal: Üdvöz légy, kegyelembe fogadott, az Úr veled van! ²⁹Mária megdöbbsent e szavakra, és fontolgatta, mit jelenthet ez a köszöntés. ³⁰Az angyal ezt mondta neki: Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál Istennél!³¹Íme, fogansz méhedben, és fiút szülsz, akit nevez Jézusnak. ³²Nagy lesz ő, és a Magasságos Fiának nevezik majd; az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak a trónját, ³³ő pedig uralkodik a Jákób házán örökké, és uralkodásának nem lesz vége.

³⁴Mária megkérdezte az angyalt: Hogyan lehetséges ez, mivel én férfit nem ismerek? ³⁵Az angyal így válaszolt neki: A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged, ezért a születendőit is Szentnek nevezik majd, Isten Fiának. ³⁶Íme, Erzsébet, a te rokonod is fiút fogant öregségére, és már a hatodik hónapjában van az, akit meddőnek mondanak, ³⁷mert Istennek semmi sem lehetetlen. ³⁸Mária ezt mondta: Íme, az Úr szolgálóleánya: történjék velem a te beszéded szerint! És eltávozott tőle az angyal.

Mária Erzsébetnél

³⁹Azokban a napokban útra kelt Mária, és sietve elment a hegyvidékre, Júda egyik városába. ⁴⁰Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. ⁴¹Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, megmozdult a magzat a méhében. Betelt Erzsébet Szentlélekkel, ⁴²és hangos szóval kiáltotta: Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhed gyümölcse!

⁴³Hogyan lehetséges, hogy az én Uram anyja jön el énhozzám? ⁴⁴Mert íme, amint meghallottam köszöntésed, ujjongva mozdult meg méhemben a magzat. ⁴⁵Boldog, aki elhitte, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neki.

Mária éneke

⁴⁶Mária pedig ezt mondta: Magasztalja lelkem az Urat, ⁴⁷és ujjong az én lelkem megtartó Istenemben, ⁴⁸mert rátekintett szolgálóleányának megalázott voltára: és íme, mostantól fogva boldognak mond engem minden nemzedék, ⁴⁹mert nagy dolgokat tett velem a Hatalmas, és szent az ő neve, ⁵⁰irgalma megmarad nemzedékről nemzedékre az őt féltőkön. ⁵¹Hatalmas dolgot cselekedett karjával, szétszórta a szívük szándékában felfuvalkodottakat. ⁵²Hatalmasokat döntött le trónjukról, és megalázottakat emelt fel; ⁵³éhezőket látott el javakkal, és bővelkedőket küldött el üres kézzel. ⁵⁴Felkarolta szolgáját, Izráelt, hogy megemlékezzék irgalmáról,⁵⁵amint kijelentette atyáinknak, Ábrahámnak és az ő utódjának mindörökké.

⁵⁶Mária Erzsébettel maradt mintegy három hónapig, azután visszatért otthonába.

Keresztelő János születése

⁵⁷Amikor pedig eljött Erzsébet szülésének ideje, fiút szült. ⁵⁸Meghallották a szomszédai és a rokonai, hogy milyen nagy irgalmat tanúsított iránta az Úr, és vele együtt örültek. ⁵⁹A nyolcadik napon eljöttek körülmélni a gyermeket, és apja nevéől Zakariásnak akarták nevezni. ⁶⁰Anyja azonban megszólalt, és ezt mondta: Nem, hanem János legyen a neve. ⁶¹De ezt mondták neki: Senki sincs a rokonságodban, akit így hívnának. ⁶²Ekkor intettek az apjának, hogy milyen nevet akar neki adni. ⁶³Ő pedig egy írótablát kért, és ezt írta rá: János a neve. Mindnyájan elcsodálkoztak. ⁶⁴És azonnal megnyílt Zakariás szája, megoldódott a nyelve, beszélni kezdett, és áldotta az Istent. ⁶⁵Valamennyi szomszédját félelem szállta meg, és Júdea egész hegyvidékén beszéltek minderről. ⁶⁶Akik meghallották, szívükbe vésték, és így szóltak: Vajon mi lesz ebből a gyermekből? Az Úr keze pedig valóban vele volt.

Zakariás éneke

⁶⁷Apja, Zakariás, betelt Szentlélekkel, és így próféta: ⁶⁸Áldott az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta és megváltotta az ő népét. ⁶⁹Erős szabadítót támasztott nekünk szolgájának, Dávidnak házából, ⁷⁰amint kijelentette azt szent prófétái által örök időktől fogva, ⁷¹hogy megszabadítson ellenségeinktől, és mindazok kezéből, akik gyűlölnék minket; ⁷²hogy irgalmasan cselekedjék atyáinkkal, és megemlékezzék szent szövetségéről, ⁷³arról az esküről, amellyel megesküdött atyáinknak, Ábrahámnak; és megadja nekünk, ⁷⁴hogy ellenségeink kezéből megszabadulva, félelem nélkül szolgáljunk neki, ⁷⁵szentségben és igazságban őelőtte életünk minden napján. ⁷⁶Téged pedig, kisgyermek, a Magasságos prófétájának neveznek majd, mert az Úr előtt jársz, hogy elkészítsd az ő útjait, ⁷⁷hogy megtanítsd néped az üdvösség ismeretére bűneik bocsánata által,⁷⁸Istenünk könyörülő irgalmáért, amellyel meglátogat minket a felkelő nap a magasságból, ⁷⁹hogy világítson azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában lakoznak, hogy lábunkat a békesség útjára igazítsa.

⁸⁰A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben, és a pusztában élt addig a napig, amíg meg nem kezdte küldetését Izráelben.

Az ige tanulmányozását kezd imádsággal, hogy Isten Szent Lelke megvilágosítsa számodra az üzenetet!

1. Zakariás hitetlenül válaszol az angyal kijelentésére. Együttérzel Zakariással, vagy inkább csodálkozol azon, hogy megkérdőjelezte egy angyal szavát?
2. Egy másik gyermek születését is angyal jelenti be. Mária is megdöbben, és kérdést tesz fel Gábrrielnek. Őt mégsem sújtja büntetés. Mit gondolsz, miért?
3. Mária énekét olvasva (46-56. versek) milyenek ismerte Istent ez a fiatal lány?
4. Te milyenek ismered Istent? Tudsz benne bízni a nehéz, meglepő helyzetekben is?
5. Egyéb gondolataid a fejezettel kapcsolatban:

Adj hálát az Úrnak, hogy a nehéz helyzetekben bízhatunk benne!